

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1927/2024
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђуро Благојевић, адвокат из ..., против туженог ПД "Ауто центар Томић" д.о.о. Нош, чији је пуномоћник Дарко Николић, адвокат из ..., ради исплате зараде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 159/24 од 31.01.2024. године, у седници одржаној 26.06.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 159/24 од 31.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1422/2022 од 27.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име неисплаћене зараде за период од 27.08.2018. године до 12.02.2019. године исплати 160.516,47 динара са затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 281.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 159/24 од 31.01.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 5. ЗПП у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате зараде тужилац је поднео 18.03.2019. године. Вредност предмета спора је 160.516,47 динара.

У конкретном случају не ради се о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ исплата неисплаћене зараде, а ревизија није поднета на основу члана 404. истог закона, па како вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић